

radikale venstre til forhandlinger, som fandt sted i den følgende uge.

Efter mandagens forhandlinger mellem de tre partier orienterede Hilmar Baunsgaard om tirsdagen kongen herom. Han skønnede, at den eneste mulighed nu var at søge dannet en regering bestående af det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre, og fandt, at de hidtidige forhandlinger gjorde det rimeligt at fortsætte.

De følgende dages fortsatte forhandlinger resulterede i, at der om onsdagen opnåedes enighed om det politiske grundlag for en regering bestående af de tre partier med Hilmar Baunsgaard som statsminister. Dette meddeltes om torsdagen kongen, som derefter opfordrede Hilmar Baunsgaard til at danne en sådan regering.

I løbet af torsdagen tilvejebragtes en ministerliste, og fredag den 2. februar afskedigede kongen det gamle ministerium og udnævnte det nye, hvis sammensætning findes anført side 8.

I forbindelse med regeringsskiftet bestemtes det, at det hidtidige *ministerium for familiens anliggender* nedlægges, og at de ved allerhøjeste resolution af 7. december 1966 under dette ministerium henlagte sagsområder overføres til følgende ministerier:

til *socialministeriet*:

lovgivningen vedrørende børnetilskud og andre familieydelse, mødrehjælpsinstitutionerne, lovgivningen vedrørende husmoderafløsning, børne- og ungdomsforsorgen, jfr. lov nr. 193 af 4. juni 1964, herunder de kommunale børne- og ungdomsværn og deres virksomhed, familievejledning, daginstitutioner m. v. (vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, ungdomsklubber og rådgivningscentre), plejetilladelser m. v., børne- og ungdomshjem, herunder de af staten drevne hjem, uddannelse af personale til børne- og ungdomsforsorgens institutioner, direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen, landsnævnet for børne- og ungdomsforsorg, bidragsfonden, jfr. lov nr. 131 af 7. maj 1937 om børn uden for ægteskab, samt børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn og børne- og ungdomsforsorgens økonomiske nævn,